

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 87.085 van 8 mei 2000  
in de zaak A. 75.940/IX-521.**

In zake : Leon VERSTREPEN,  
wonende te LAAKDAL,  
Dijkstraat 34

tegen :

1. de Controledienst voor de Verzekeringen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door  
de minister van Economie,  
die woonplaats kiezen bij  
advocaten P. LAMBERT en N. WEINSTOCK,  
kantoor houdende te BRUSSEL,  
Defrélaan 19.

-----  
**D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,**

Gezien het verzoekschrift dat Leon VERSTREPEN op 3 oktober 1997 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing genomen op 8 september 1997 door de raad van de Controledienst voor de Verzekeringen waarbij zijn aanvraag tot registratie in het register der onafhankelijke verzekerings-tussenpersonen wordt geweigerd;

Gezien de nota van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd P. DE WOLF, overeenkomstig artikel 8, § 3, van het koninklijk besluit van 22 februari 1991;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 13 maart 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 april 2000;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter  
J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat  
N. WEINSTOCK, die verschijnt voor de verwerende  
partijen;

Gehoord het eensluidend advies van eerste  
auditeur-afdelingshoofd P. DE WOLF;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de  
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari  
1973;

Overwegende dat verzoeker op 10 juni 1997  
een aanvraag heeft ingediend om geregistreerd te worden  
in het register der onafhankelijke verzekeringstussen-  
personen; dat omdat die aanvraag te laat was ingediend  
om het voordeel te genieten van de overgangsmaatregel  
bedoeld in artikel 17, § 1, van de wet van 27 maart 1995  
betreffende de verzekeringsbemiddeling en de distributie  
van verzekeringen, terwijl verzoeker ook niet deed  
blijken van de overeenkomstig artikel 10, 1°, van  
dezelfde wet te bewijzen beroepskennis om geregistreerd  
te worden overeenkomstig de gewone regeling, ze werd  
afgewezen door de raad van de Controledienst op  
8 september 1997;

Overwegende dat verzoeker in een eerste  
middel aanvoert dat hij wegens overmacht, te weten  
ziekte waarvoor hij een medisch attest overlegde, niet  
in staat was zijn aanvraag om de overgangsregeling te  
genieten tijdig in te dienen;

Overwegende dat in artikel 17, § 1, eerste  
en tweede lid, van de voornoemde wet van 27 maart 1995  
is bepaald bij wijze van overgangsmaatregel dat de  
verzekeringstussenpersonen die bij de inwerkingtreding

van de wet reeds een jaar voltijds of drie jaar deeltijds de werkzaamheid van verzekeringstussenpersoon uitoefenen, een voorlopige toelating krijgen om die werkzaamheden verder uit te oefenen en dat om de voorlopige toelating te behouden, de verzekeringstussenpersonen, binnen zes maanden te rekenen van de inwerkingtreding van de wet, bij de Controledienst voor de Verzekeringen een aanvraag moeten indienen;

Overwegende dat de wet van 27 maart 1995 in werking is getreden op 1 januari 1996, zodat de aanvraag om de voorlopige toelating te behouden ingediend moest worden vóór 1 juli 1996; dat verzoeker zijn aanvraag pas ingediend heeft op 10 juni 1997; dat uit het medisch attest dat verzoeker heeft voorgelegd niet kan worden afgeleid dat hij zich gedurende de gehele ziekteperiode in de totale onmogelijkheid bevond om een aanvraag in te dienen of te laten indienen door een aangestelde; dat het middel niet gegrond is;

Overwegende dat verzoeker in een tweede middel de schending aanvoert van artikel 10, 1°, van de meergenoemde wet van 27 maart 1995; dat hij hierin betwist niet over de door die bepaling vereiste beroepskennis te beschikken aangezien deze gestaafd wordt door een attest afgegeven door de verzekeringsmaatschappij NV Mercator & Noordstar waaruit blijkt dat hij van 1 januari 1967 tot 31 december 1995 optrad als verzekeringsagent;

Overwegende dat aangezien uit de verwerping van het eerste middel volgt dat verzoeker geen aanspraak kan maken op het behoud van een voorlopige toelating, hij moet kunnen aantonen te voldoen aan de voorwaarden om volgens de gewone regeling ingeschreven te worden;

Overwegende dat blijkens artikel 10, 1°, van de voornoemde wet een dezer voorwaarden is, de vereiste

beroepskennis te bezitten; dat het bewijs van die beroepskennis krachtens artikel 11, § 3, geleverd wordt door :

"1° de houders van een van de door de Koning opgesomde diploma's van hoger onderwijs, die een praktische ervaring hebben opgedaan waarvan de duur door de Koning wordt bepaald doch die niet langer mag zijn dan twee jaar.

2° de houders van een diploma van hoger middelbaar onderwijs, die een gespecialiseerde cursus in verzekeringen georganiseerd door of krachtens een decreet van een gemeenschapsregering, een representatieve beroepsorganisatie, een verzekeringsonderneming of een tussenpersoon, met inbegrip van de kredietinstellingen, met vrucht gevolgd hebben. Deze gespecialiseerde cursus dient erkend te worden door de Controledienst voor de Verzekeringen. Betrokkene dient ook een praktische ervaring aan te tonen waarvan de duur door de Koning wordt bepaald doch die niet langer mag zijn dan twee jaar.

Voor de personen die geen inschrijving in het register van de onafhankelijke tussenpersonen aanvragen, wordt de duurtijd van die praktische ervaring verminderd tot de helft.

De verzekeringsondernemingen, de beroepsorganisaties en de tussenpersonen, met inbegrip van de kredietinstellingen, delen aan de Controledienst voor de Verzekeringen de structuur en de inhoud van hun opleidingsprogramma mee. De Controledienst voor de Verzekeringen controleert of het opleidingsprogramma aan de in dit artikel gestelde eisen voldoet en of de geslaagde deelnemers met goed gevolg het programma hebben afgewerkt. Zo nodig kan de Controledienst voor de Verzekeringen de erkenning intrekken.";

dat in hoofdstuk IX van het koninklijk besluit van 25 maart 1996 tot uitvoering van de artikelen 9, 10, 2°, 4° en 6°, en artikel 11, § 3, van de voormelde wet, met betrekking tot de vereiste beroepskennis nog het volgende is bepaald :

"Hoofdstuk IX. - Vereiste beroepskennis.

Art. 25. De diploma's van hoger onderwijs bedoeld in artikel 11, § 3, 1° van de wet zijn de volgende :

1° de universitaire diploma's en de diploma's van hoger onderwijs buiten de universiteit, bekomen na het doorlopen van minstens vier studiejaar;

2° de diploma's van hoger onderwijs buiten de universiteit, andere dan deze bedoeld in 1°, en waarbij het gevolgde lessenprogramma minstens 275 uren technische kennis inzake verzekeringen en

75 uren inzake bedrijfsbeheer, of een equivalent percentage van de studiebelasting, bevat.

Art. 26. § 1. De duur van de praktische ervaring bedoeld in artikel 11, § 3, 1° en 2° van de wet wordt vastgesteld op twee jaar.

§ 2. In afwijking van § 1 wordt de duur van de praktische ervaring herleid tot één jaar :

1° voor de houders van een diploma bedoeld in artikel 25, 1° van dit besluit, indien het gevolgde lessenprogramma minstens 120 uren technische kennis inzake verzekeringen en 30 uren inzake bedrijfsbeheer, of een equivalent percentage van de studiebelasting, bevat;

2° voor de houders van een diploma bedoeld in artikel 25, 2° van dit besluit;

3° voor de personen die met vrucht een door de Controledienst voor de Verzekeringen erkende gespecialiseerde cursus in verzekeringen hebben gevolgd.

Art. 27. Het bewijs van de vereiste beroepskennis kan eveneens worden geleverd door het voorleggen van een diploma afgeleverd door een buitenlandse instelling en door de Controledienst als gelijkwaardig beschouwd met de in artikel 25 van dit besluit bedoelde diploma's zonder afbreuk te doen aan de Europese regelgeving in deze materie.

De houders van een dergelijk diploma dienen ook aan de in artikel 26 van dit besluit gestelde vereisten van praktische ervaring te voldoen.";

Overwegende dat verzoeker geen stuk heeft voorgelegd waaruit blijkt dat hij over een van hoger-vermelde diploma's beschikt; dat de omstandigheid dat hij reeds sedert 1967 actief is in de verzekeringsbranche op zich niet het bewijs levert van de vereiste beroepskennis; dat het middel niet gegrond is,

## **B E S L U I T :**

### **Enig artikel.**

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op acht mei 2000, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH. J. DE BRABANDERE, kamervoorzitter,

L. HELLIN,  
J. BAERT,  
Mevr. S. VAN AELST,

staatsraad,  
staatsraad,  
griffier.

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**S. VAN AELST.**

**J. DE BRABANDERE.**